

A Schöнай Schulze Ház

Schöna [Németország] -- a hajdani Schulze ház az 1980-as évek második felében.

Amikor 1945. március végén a front közeledtével megszűnt a munka Hessisch Lichtenauban, a robbanóanyaggyárban, elvittek minket onnan. Több helyen voltunk, mentünk fokozatosan kelet felé. Épp Lipcsénél voltunk, amikor a várost felégették. Tíz napig Lipcse egyik elővárosában, Theklában maradtunk, majd gyalog elindítottak az Elbához. Már április huszonharmadika volt, amikor még mindig úton voltunk. Ekkor hatan -- anyám és én, Marika barátnőm az édesanyjával meg a nagynénjével és Lóri néni, az egyik barátunk édesanyja szintén Zalaegerszegről -- leváltunk a csoportról, és így kerültünk Hugo Schulze vendégfogadójába Schönában. Itt feltápláltak minket, anyámat orvoshoz küldték, másokat is istápoltak, például francia hadifoglyokat. Itt szabadítottak fel az oroszok. Innen indultunk haza, június elsején érkeztünk Kelenföldre.

Schulzéékkel megmaradt a kapcsolatunk. Anyám haláláig levelezett velük, én pedig azóta is a fiukkal, Fritzcel. Egyszer meghívtam őt meg a feleségét vagy tíz napra Pestre. Találtam nekik egy jó IBUSZ-szobát, persze én főztem rájuk, meg vittem őket a városban, szóval a vendégeim voltak. Autóval jöttek. Elutazásuk előtt egy nappal azt mondta Fritz: "Úgy készülj, hogy holnap te is jössz velünk Schönába." Úgyhogy voltam ott még egyszer.